

La Rambla

Ja som
a la fi del
començament

L'Estatut
serà aprovat

Any I

Dissabte, 28 maig 1932

Núm. 5

Preu: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc.

Editorial

Paraules al vent

Pas a pas, amb passa ferma i segura, amb una serenitat que colpeix els enemics i els posa a punt de estallar tres diputats, descarreguen les bateries de la seva verbola en ple Congrés i el quadre es manté ferm, amb aquesta única fermesa que dona l'obrar sota una causa justa, i indestructible.

La massa encefàlica ha parlat, fredament, i les seves paraules han anat de cervell a cervell sense sentir-se arborades pel foc sagrat que emana del cor i quan els cors han parlat, el cervell s'ha tingut de batre en retirada perquè davant els sentiments del cor tot queda anonerrat

Catalunya tot cor, ha parlat clarament. Si contra la sinceració s'interposa la chuleria, el fanatisme, el monarquisme i altres tonteries per l'estil, Catalunya haurà complert la seva paraula i allavors passi el que passi no se n'hi podrà fer retret.

Però per ara, les paraules al vent tenen accents de consciència, les paraules són llençades al vent agafant-ne la responsabilitat. i amb tò que permet entaular el diàleg.

D'aquesta manera ja és possible una entesa, altrament, aullando, mordiendo o estallando ja seria més difícil, i les paraules llençades al vent del Congrés no trobarien el ressò esperat, perquè les dictaria la inconsciència, la intolerància i el fanatisme, perquè com va dir molt bé Ortega i Gasset, la única cosa que tenim de fer, és prendre til·la i conllevarnos mútuament.

El Corpus d'enguany

Altra vegada ha vingut el Corpus a portar-nos els cobrellits als balcons i els capells nous als caps de les nenes,

Enguany, la processó també s'ha bellugat per dins a les esglésies i als carrers hi hem trobat a mancar aquell brogit ciutadà que tant escau a les ciutats una mica esmortuïdes com la nostra, que té d'aprofitar aquestes diades per a mostrar tot el bellugeix que atresora.

Però el senyor Narcís no està per brocs i no vol desa-

profitar la diada, i si el laïcisme de l'Estat i la poca tolerància del clero—que no ha fet les processons perquè no li ha donat la gana, no perquè li hagin obligat—l'han privat de passar una tarda divertida contemplant els passos de la processó i les carones formoses de les nostres dametes voltades de paperets, de flors i de paraules gentils, ha trobat la compensació en el nostre Teatre Municipal, on «La reina, ha reliscat» de la mateixa manera que fa dies va reliscant per totes les nostres contrades.

I si ben mirat, no és ben bé el mateix una processó de Corpus que «La reina ha reliscat», el bon senyor Narcís que sap cuidar-se aixecant els ulls al cel amb posat de resignació, ha entrat al Teatre murmurant unes paraules de conformació: «Senyor, faci's la vostra santa voluntat.»

I les pantorrilles de les segones tiples i les exuberàncies de la Palau li han tret tot el mal humor per un parell de setmanes.

FRA-NELA

Nicolau d'Olwer

Heus aci un dels més fermes puntals de Catalunya, que tan brillantment sabé plasmar en el seu formidable discurs de la setmana passada, a les Corts, els nostres dalers i els nostres volers

Amics de Catalunya

Gregori Marañón

Girona s'honorarà aquests dies, amb la visita de l'il·lustre Doctor Marañón.

LA RAMBLA DE GIRONA, que sent per aquest home de ciència, per aquest gran polític que sap comprendre els nostres dalers, una gran i sincera admiració, publica avui el seu retrat en senzill i coral homenatge, i recorda aquelles seves paraules arran de l'aprovació de l'Estatut pel poble de Catalunya, que deien:

¿Qué cabe hacer cuando un pueblo pide una cosa? Ahora es Cataluña la que ha mostrado bien claramente la unanimidad de su deseo. Ante este hecho, no hay más que dos caminos: o dar a Cataluña lo que pide o enviarle un ejército de conquista. Por lo absurdo de esta segunda solución, no puede ni siquiera ser tenida en cuenta. Entonces hay que dar a Cataluña lo que pide. La autonomía

de Cataluña es una realidad que no se puede, que no se ha de escamotear.

Marañón, no es un d'aquells amics circumstancials que se us posen al costat quan no els necessiteu, Marañón es el patriota exemplar que posa la seva carrera, la seva vida en

defensa dels seus ideals polítics i obre els seus sentits a la comprensió, a l'amor i a la justícia.

Benvingut sigueu a la nostra ciutat, Doctor Marañón, que sota les vetustes pedres milenàries s'estrenyin més, si pot ésser, els llaços espirituals que us lliguen a tots els catalans.

Politiqueries

El discurs d'en Lerroux, ha fet el mateix efecte que si els haguessin tirat una galleda d'aigua freda entrè cap i coll als socis de l'Alianza Republicana.

I és que creuen que tots són com ells i volien que en Lerroux hagués «reventat» L'Estatut i hagués demanat «el poder».

Quina merienda de negros, he, minyons?

Paciència, que ja governarà en Lerroux, però serà tard!

A Girona hem tingut la sort de poder admirar l'exuberant verbola del gran Josep A. (ahl) Trabal.

Durant una hora, delectà el públic d'«Unió Republicana» i deixà admirats un grapat de «federal» que no sabien d'ou treia les paraules.

Nosaltres que coneixem Trabal de molts anys no ens sorprengué, però recordem la mania que té als «enchufes» i això ens fa fer una ganyota de disgust.

La Rambla de Girona

Redacció i Administració:
Ronda Ferran Puig, 7 - Girona

Subscripcions:
Girona: 1'50 ptes. trimestre
Fora: 6 ptes. any
Pagaments a la bestreta
Número solt: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc.

Memòries d'un "filosop" que duia gorra de cop

- ⊗ Si no hi haguessin plets ni malfactors, què farien els jutges?
- ⊗ No voler donar instrucció a un infant es pitjor que matar-lo.
- ⊗ La valentia és costosa de demostrar. La covardia no. Per això hi ha tants covards.
- ⊗ Anunciar és un negoci. Almenys per l'empresa de publicitat.
- ⊗ Un pou sense aigua és un forat inútil.
- ⊗ Fer moneda falsa es costós. I més costós és de fer-la passar amb èxit.
- ⊗ Per un supersticiós és lògic tot l'il·lògic.

PEPET GITANO

Grans Magatzems EL FARO

SECCIONS DE SASTRERIA A MIDA
CONFECCIÓ—CAMISERIA—COR-
BATERIA—GUARDAPOLS—GÈNE-
RES DE PUNT—BASTONS
PARAIGÜES, ETC., ETC.
PREUS INCREDIBLES

Plaça República, 12 Ciutadans, 1
GIRONA

Les Arts

Ateneu Cultural de Cassà de la Selva

Es agradable, reconfortador trobar entre els pobles i viles de les nostres comarques uns nuclis de joventut selecta que es preocupen per les coses de l'esperit.

Amb motiu de la festa, anàrem a Cassà, i fòrem agradablement sorpresos per una exposició d'art organitzada per l'Ateneu Cultural amb la col·laboració de Joan Gener, Benet Casabó, Francesc Ragolta i Josep Marlés.

La intenció és massa bona, perquè comentem la valor artística de les obres exposades. No és aquest el lloc tampoc, però sí volem donar un consell als organitzadors, i és que cal no deixar-se enlluernar per la quantitat d'obres; cal tenir més en compte la qualitat, i tots, organitzadors i expositors hi sortiran guanyant

B.

Taxis CROS Indiscutiblement el millor servei de Girona

TELÉFON 220,

Per encàrrecs quiosc CROS

Progrés i Jaume I,

GIRONA

Les nostres enquestes

Quina és la nena que us agrada més? Per què?

ANGELINA ROCA

M'agrada per la teva simpatia i perquè tens els braços tan ben fets.—RIGOLETTO

TERESA ANDREU

Perquè em sembla que ja no festeges.
M. AGRA DES I MOLT

PEPETA FABREGUES

Perquè no t'engreixes més.—PRIMET

CARME COSTA

Costa de creure. No sé perquè m'agrada, però m'agrada!.

COSTA AMUNT

MONTSERRAT FONT

Perquè si ella volgués... què? Bueno jo ja m'entenc.—CRISPES

JOAQUIMA PALLARES

M'agrada per la barreta que té... Evidentment, és tan jove...—LLARG

MARIA CHATELAIN

M'agrada perquè no porta creu.

NEURASTÈNIC

MARIA RIERA

Perquè quan cantes sembles un canari dels que té el teu papà.—UN DEL POBLE S.

ANNETA FIGA

Perquè és tan petita com jo

COMA I PUNT

QUIMETA SENS

Perquè la Quima ho diu ben clar. Que sempre m'estimarà.—PAIEIO P. H.

MARIA SIMON

Perquè ets el «nanu» més castís de la terra.—HIGUITA

LA LLUCIA

Per la teva virtut i perquè ets treballadora.—LLANA

GERMANES ALBEVERIO

Perquè són una bona mostra de les belleses italianes, d'aquelles matrones olímpiques que feien rodar el cap als romans.—A. V. CÉSAR

Tanquem avui aquesta enquesta, perquè ja l'hem feta durar prou. No podreu negar que l'argument és convincent, per tant, prou d'aquest color i anem per una altra.

Les nostres enquestes

Què li agrada més a la nena que més us agrada?

Per contestar les nostres enquestes, cal solament enviar-nos la resposta dintre un sobre obert, franquejat amb 5 cèntims i, ultra l'adreça de la nostra redacció, posar-hi «original per a la impremta». Pels de fora, amb 2 cèntims n'hi ha prou.

També poden ésser portades personalment a la nostra Redacció.

AGENT DE LES MOTOS B. S. A.

ANDREU ALIU

Stock de l'anomenada bicicleta

ROYAL - CLEMS

Rambla Verdaguer, 16

GIRONA

TELÉFON 130

LA CREU ROJA

Farmàcia Doctor Roca

Gran existència en tota mena de
ESPECÍFICS

Plaça de l'Oli

GIRONA

Telèfon 135

Notícies de societat
rebudes per telèfon
de molta utilitat
si les preneu amb sifon

Hem rebut una tradicional circular de la Casa Pericot S. A. notificant-nos que disposen d'un magnífic i tradicional stok de mallots de bany per a senyora, en els quals hi ha estampada una tradicional creu a gran tamany, i que són propis per aquestes senyores que a tot arreu,—àdhuc al cine, ball, i altres llocs de *regocijo*—porten la creu al davant.

Ultra els avantatges adherents a tots els mallots, aquests tenen la d'estalviar la creu de metall que podria rovellar-se i seria una irreverència, o la d'or i brillants que podria perdre's i seria una desgràcia grandiosa i irreparable.

OOO

Dimarts passat a l'aristocràtic *salón de fiestas* del popular *Círculo de Alianza Republicana* va donar una interessant *charla* un conegut «charlero» d'aquesta localitat. Va dissertar sobre el tema *Las mujeres mandan*. Potser es creu aquest Sr. que totes són com les que ell coneix? Les nostres dones no manen pas a casa nostra! I doncs, què?

Per a molt aviat i al mateix *salón de fiestas* del mateix popular *Círculo de Alianza Republicana* està anunciada una conferència a càrrec del *distinguido y aristócrata joven Don Buena Ventura* dissertant sobre el tema *El vermut, las aceitunas y el relleno de las mismas*. Aquesta conferència serà rigorosament «de etiqueta». Ah!

Molts es creuen que tenim mania al diari d'en Dari, i per això el «rebutem» tant com podem. i això és fals. Nosaltres tenim enveja, això sí, que en Dari ens faci la competència i converteixi *El Autonomista Diario Republicano de Avisos y Noticias* Se publica por la tarde, en un periòdic humorístic, amb el consegüent perill nostre.

El número 9.074, corresponent al 17 del corrent, en Dari s'excedeix de tal manera, que no podem menys de copiar-ne uns fragments per espai dels nostres amics.

A la primera plana en *Una mujer de carácter*, signat per Miss ANY i no sabem de quin periòdic retallat, comenta el centenari d'una temptativa de restauració d'Enric V al tron de França portada a cap per la Duquesa de Berry.

Gairebé al final de l'article, ens diu:

«La Odissea de «Madame» tuvo su fin el 6 de Noviembre. Traicionada por uno de sus partidarios, Simón Deutz, fué detenida el 6 de noviembre de 1932...»

No ens podem queixar que no porti notícies avançades, perquè, com poden veure, ens anuncia una cosa que ha passat en un mes que encara ha d'arribar.

Retalls de premsa

Es clar que una errada de caixa és fàcil, però aquí tenim una mostra del seu humorisme:

«En la mañana de ayer, cundió por las calles de ésta, que corría un perro hidrófobo, saliendo en su persecución los agentes de la Alcaldía y Seguridad, logrando detenerlo en su domicilio calle Cervantes número 5, 1.º...»

Parlant d'un amargado que va penjar-se diu:

«Efectivamente, anteayer en el campo denominado «Vacamorta», del término municipal de Cruilles, fué hallado, sin vida, el cuerpo de C. F. con un cordel atado en el cuello i pendiente del extremo de una rama de olivo, árbol simbolizador de la paz.»

Per últim, reproduïm un article, que encara que els sembli l'argument d'una pel·lícula, no en facin cas; es tracta d'una baralla de tres dones a Sant Pere Pescador, o sia una cosa tan important com l'Estatut o la Reforma Agrària, a judicar pel tamany de columna que ocupa en el nostre barriaire i admirat *El Autonomista*.

LAS CONSECUENCIAS DE UN BESO

Garrotazos, arañazos, mordiscos e insultos a granel. - Formidable escándolo en la vía pública.

«La vecina de San Pedro Pescador J. C., de 24 años, soltera, acudió, sofocadísima, al cuartel de la Guardia Civil de aquella población, pidiendo auxilio para su madre E. S. que en aquel momento, estaba bañándose heroicamente en medio de la calle de Granada, contra dos mujeres llamadas M. C. y C. F., de 21 años, soltera e hija de la anterior. La denunciante temía que su madre sucumbiera en la lucha, pues, sus dos contrincantes eran más jóvenes y bien plantadas que ella.»

Inmediatamente el Cabo y dos números de la Guardia Civil salieron para la calle de Granada, encontrando a las tres citadas mujeres agarradas entre sí, tirándose mutuamente de los moños, propinándose puñetazos, arañándose, mordiéndose e insultándose a grandes voces, con unas palabrejas capaces de hacer enrojecer a un sargento de caballería.

Todas ellas tenían las narices hinchadas, los pelos alborotados, la cara ensangrentada y las vestiduras rasgadas en todas direcciones.

Al ver la denunciante semejante cuadro, sufrió un ataque de nervios.

La desvanecida fué transportada en brazos al cuartel de la Guardia Civil por un idem. Las batallonas mujeres, a las que costó no poco trabajo separar, fueron asimismo conducidas al cuartel. Por el camino, pudo evitarse que continuaran arañándose y mordiéndose, pero no que siguieran insultándose, sacándose mutuamente los trapitos al sol, descubriéndose los pecados cometidos desde su nacimiento hasta la fecha.

Una vez en el cuartel, se le practicó la primera cura, haciendo volver en sí a la que había perdido el conocimiento por efecto del ataque.

Al poco rato se presentó el médico de San Pedro Pescador atendiendo debidamente a las ex combatientes, a todas las cuales, en su diagnóstico apreció arañazos, hinchaciones, mordiscos y erosiones de más o menos importancia.

El escándolo público producido por las tres mujeres, fué formidable. Luchaban tan arduosamente, con tanto denuedo, —según afirma un testigo que se lo miraba de lejos por no salir mal parado— que los motivos que provocaron la pelea prometían ser algo muy grave.

¿Cuáles fueran las causas que indujeron a estas bravas mujeres a salir a la calle para luchar con tanta tenacidad y heroísmo?

Pues muy sencillas: De las averiguaciones practicadas resulta que J. C., marido de E. S. —una de las combatientes— había visto, el domingo a la joven C. F., de 21 años, —otra combatiente— con su novio, en el bosque, sentados sobre el verde césped, estrechamente abrazados i besándose a porfía y, parece ser, que dicho individuo propaló por todo el pueblo el idilio que había presenciado en el bosque, lo cual indignó a la tierna gacela enamorada y a toda su parentela, que salieron a la calle para pedir explicaciones a la familia del indiscreto narrador, originándose el formidable escándolo que hemos reseñado.

¡Y total por nada malo!

Por la cosa más natural del munda: Porque dos novios se quieren.

¡Todo por un beso!

RATOLI

El míting de la Lliga

La Lliga també ha fet el seu míting, per què no?

A Girona, com a altres ciutats de la Península, calia aplicar-li una «ventosa» i l'acte es celebrà al Teatre Albèniz.

Però aquesta vegada la «ventosa» no ha estat aplicada contra la República, ha estat aplicada per revifar el catalanisme «l·liguer» i diem «l·liguer» perquè una cosa és el catalanisme i altra l'idem «l·liguer».

Començà l'acte amb un fogós discurs d'un jove. Ens parlà de la llibertat de la Pàtria i ens digué que a la Lliga hi havia els homes millors del món.

Continuà un conegut—i tan conegut!—advocat que convencé tothom que per parlar

se'n té de saber o bé es fa el ridícul més grotesc.

Acte seguit el diputat Estelric ens feu l'apologia de les Dictadures dient que una dictadura grandiosa i ferma com la de Mussolini era una cosa acceptable, però que una dictadura com la de Valdemares era una cosa grotesca i ridícula. Definí el seu catalanisme dient que encara que ens volguessin separar d'Espanya, ells no ho voldrien. Amb aquestes declaracions tallà les ales a tota la joventut «l·liguera», futurs pronois i a una colla de catalanistes de bona fe que militen a la Lliga.

També parlà el president de la Joventut «l·liguera» de Barcelona. Molts es creien que seria jove, però la paradoxa fou la seva aparició i representava els joves, un jove més vell que l'Estelric.

La «vedette», Ventosa, parlà de moltes coses i cap de bona, com que no es tractava de rebentar la República, no navegava en el seu element i fins ens digué que si l'Estatut

era presentat a les Corts, es devia a la Lliga.

Naturalment, tothom li donà la raó. Som així els catalans!

I com que tots estaven convençuts, a la una ja anàvem a dinar amb la mateixa resignació que sortiríem de missa de dotze, admirant el talent d'aquests homes que tant partit saben treure del sofisme.

Filològiques

Un amic nostre—el suposem amic, ja que ens llegeix i aconsella—ha tingut la gentilesa d'enviar-nos un número passat corregit.

Com que sempre ens agrada donar la raó a qui la té, no tenim cap inconvenient en

reconèixer que vàrem batre el rècord i que difícilment el podrem superar, però ens cal dir dues paraules sobre el particular, ultra demanar perdó a tots els llegidors.

El nostre periòdic surt els dissabtes, però aquest últim número sortí el diumenge a la 1'30 de la tarda. Què vol dir, això? Doncs senzillament, que per diverses causes, que no escatirem, el número es retrassà i el llençàrem a la venda sense corregir.

Ara bé, tot es pot arreglar en aquest món, i com que no tanquem la porta a ningú que tingui modus i vergonya, agraiem a l'amic que ens ha enviat el número de referència, que vulgui ajudar-nos en la nostra desinteressada tasca i se serveixi passar per la redacció.

No cal dir que serà ben rebut i li aclarirem el que vol dir la paraula «Impromptu» àhduc li esenyarem un gran número de faltes ortogràfiques que ell assenyala en el predit número i que solament existeixen en la seva imaginació.

Les coses allà on siguin.

Entre monàrquies

(Dibuix de Castany)

—Això és intolerable. Fins el temps va contra nosaltres!

—Ja ho pots ben dir ja, posar-nos el barret de palla i ploure cada dia ha estat el mateix. Abans, aquestes coses no passaven.

SASTRERIA
COLL

Rebudes les últimes novetats
Preus que no admeten
competència

CORT-REIAL, 3

Llegiu

LA RAMBLA DE GIRONA

Esportives

Es prepara entre els aficionats al futbol, un sopar homenatge a l'equip del Girona F.C. per la seva brillant actuació en l'actual torneig.

El sopar, que es farà a l'Hostal de la Granota, serà sota el següent menú:

Entreteniments Escuder
Clara d'ou a la Llagostera
Panadera Granollers
Peix freixit a lo Bussot
Pollastre a la Marigaldi
Vins:

copes «Generalitat» i «Llevant»

Oliva's de marca

Postres:

Arbitres glacés
Gols ensucrats
Cabassets amb sucre
Cafe-teres

En aquest sopar hi són convidats tots els socis i fundadors i es creu, que hi assistiran representacions de tot el futbol comarcal. Assegurem un èxit.

∞

A Granollers, el Girona seguint la seva sèrie de brillants actuacions, va fer adquisició de vuit bonics gols que passaren a engrossir la immensa col·lecció que té en el seu arxiu golístic.

∞

En Comes, a Granollers es va fer mal i s'hagué de retirar, resultant que el Girona perdé punts i Comes. (Dissimulin).

∞

Va de xisto.

Un senyor que acaba de comprar un Citroën nou model, resulta que tot badant es clava dins l'estany de Banyoles. El cotxe, és clar, s'esfonsà i el senyor aconsegueix salvar-se, i tot arrencant-se els cabells exclama:

—Jo que em creia haver

comprat un «motor flotant». (Tornin a dissimular.)

∞

Sabeu en que s'assemblen els esdeveniments polítics actuals amb en Cassà del reserva del Girona?

Doncs és ben clar; atenció:

Ara tothom parla de l'Estatut, de l'es-tatut, i en Cassà és... tutut.

Nota: En Cassà toca el fiscorn.

∞

L'Oliva té una colla de «poulains» que el fan anar de bòlid. L'altre dia, a la pissarra d'avisos hi havia posat l'equip que havia de jugar contra el Figueres (B). Sota cada nom, un equipier que no anomenem perquè l'Oliva el desqualificaria, els batejà amb els següents pseudònims: Vilagran, (Petit) Llenas, (Veremos) Dispès, (Fiera) Ayats, (el que sempre rep) Moret, (Largo Caballero) Teixidor (Tabla, el conquistador) Torres, (Apàtic) Tries, (El cañón) Amadeu, (El pelut) Balmanya, (Floc) Miquel, (El presumit) Delegat Cassà, (Fiscorn) àrbitre Saliné (Bariton).

∞

L'infantil que apadrina en Saliné, debuta i guanya. L'equip B. que apadrina l'Oliva no perd ni un partit; en canvi als *buenos* no passa partit que no els toqui el rebre.

Proposem als socis del Girona, que facin únics membres de junta l'Oliva i Saliné i si al cap de vuit dies no s'han mort de tant discutir, entre els dos equips en faran un que serà imbatible.

Proveu-ho i ens donareu la raó. SHERINGANDO

Lletra desclosa a una senyora que no vol ésser sogra

Deixeu senyora, per Déu, que festegi amb vostra filla que el burlador de Sevilla al costat d'aquest senyor és com una paquetilla.

Figureu's si mato el sogre morta la filla després, com aquella Donya Inés replegueu la part que us toca plorant com dos i un fan tres.

Deixeu pintar la cigüena. vora del vostre costat a aquest pobre enamorat, més tranquil que una ressenya d'en Vital Aza, enterrat.

Penseu que la vostra filla viu sols per aquest carcamal

que li dol més que un queixal veure que cerco costilla trobant-se amb una rival

Deixeu viure tranquilets eix parell d'enamorats ja vindran els plats pel cap i per sobre les parets i també alguns estofats

GOL

SI VOLEU VESTIR BÉ
VISITEU LA
SASTRERIA
FERNANDEZ

CARRER DELS CIUTADANS—GIRONA

Les nostres enquestes

La vida anecdòtica

Inaugurem avui aquesta enquesta, en la qual, els homes més o menys coneguts, vius o morts, de casa o veïns, ens contaran personalment un fragment anecdòtic de la seva vida.

Per aconseguir tal fi, ens hem adreçat a tots els que pensem poden interessar als nostres llegidors; les d'aquells a qui la mort ha allunyat de nosaltres, les extraurem de les seves obres o de les obres de llurs amics que ens mereixin crèdit.

Comencem, en pla d'homenatge, pel degà dels artistes i escriptors catalans, l'honorable Apel·les Mestres.

Records i fantasies

(És respectada l'ortografia de l'autor)

INAUGURAVA una exposició de pintura. M'estava examinant les teles exposades, quan sento que em toquen l'espatlla i em trovo amb un distingit catedràtic de ciències exactes «pintor d'afició» com ell se deia amb exquisita modèstia.

—Veïam, veïam—va dirme—qué té exposat vostè?

—Jo res; no exposo.

—Ah!... Vostè no exposa... I per qué no exposa?

—Per la senzilla raó de que no pinto.

—Ah!... Vostè no pinta!...

(Va mirar-me de cap a peus; mirada que deia clarament; potser l'he pres per altri)

—...I doncs, què fa vostè?

—Dibuixo.

—Ah «no més dibuixa!...» «Em pensaba que estava més adelantat.»

I va girarme l'esquena.

APELES MESTRES

Una de tantes de l'Adolf Fargnoli

NO recordo si fou d'anada o tornada d'un dels viatges a Amèrica, aquella Amèrica productora d'aquelles dones que ai de vosaltres si no sabeu mirar-vos fredament *su rico tipo*.

Es clar que l'embarcar-te vers llunyanes terres, sempre té bona part de sentimentalisme empapat en llagrimetes, abraçades, petons i mocadors que voleien; però una vegada sou dintre i aneu paladejant la vida del transatlàntic—palau flotant—amb aquell confort, refinament i comoditats temptadores, us hi aneu sentint tan bé, que de tan bé que us hi sentiu. a vegades us embafa, precisament de tan bé que ho trobeu. Així és, doncs, naturalíssim, que després de tants dies de no veure més que mar i cel, hom esperi com un gran aconteixement, el moment de reveure terra, després de molts dies de navegar.

Heu's ací, doncs. que un dia, tot passejant amunt i avall de coberta, per matar l'estona, tot de sobte, mirant al lluny on es besen l'infinit del cel i el mar, vaig posar-me a cridar;

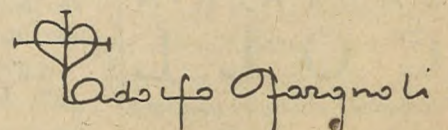
—Ja es veu terra! Ja es veu terra!

I, naturalment, en un dir Jesús vaig veure'm rodejat de passatgers i amics, uns amb binocles, marins i altres fent pantalla amb la mà, cercant en l'espai immens del mar, la terra per mi anunciada. Però després de mirar i remirar i no veure terra—què tenien de veure si navegàvem en alta mar, en ple Atlàntic—un passatger dirigint-se a mi, digué:

—Però on és la terra que vostè ha vist?

—Allí, en aquells testos—vaig respondre amb tota la serenitat que em fou possible, assenyalant uns testos del jardí. (1)

No varen pas tirar-me cap test pel cap, però eucara sembla que sento el cascavell de rialles, sobretot d'aquella andalusa d'ulls de foc, d'aquella biscaïna de rítmica serenitat, i d'aquella col·legiala sud-americana que durant el viatge, a l'hora del tè assentada còmodament en una confortable butaca i fent voleiar les ales del seu mirar d'ensomni pel sostre del saló-bar demanant-me un confidencial consell, m'anava explicant l'aventura d'amor que entre ella i el *galeno* del barco nasqué en aquella ruça enllà d'enllà del mar...

Primavera de 1932

(1) Ens cal fer notar, que els grans transatlàntics tenen un espai destinat a jardí flotant.

De quan era futbolista

ERA futbolista actiu i defensava els colors vermells de l'«Espanya».

També era secretari d'una entitat catalanista, enclavada en el barri en què vivia a Barcelona, on anava cada dia a prendre cafè després de dinar i, naturalment, els diumenges abans del partit de futbol.

Un diumenge, a la colla que preniem cafè, hi arribaren dos amics d'un company, que venien de Montcada a veure el partit de futbol que jugaven l'Espanya i el Martinenc.

Es comentà el partit de referència i els forasters presumiren d'estar molt enterats del futbol i dels futbolistes i lloaren en gran manera la meua tasca en mots que no transcriuré; aquells dos senyors fins asseguraren que eren molt amics meus.

Naturalment, els companys gairebé no podien aguantar-se el riure en veure la planxa; vaig dir que jo també anava a veure el partit i tots tres marxàrem al camp de futbol.

Dintre el camp, vaig desempallegar-me dels acompanyants i quedàrem trobar-nos a la sortida.

Vaig jugar aquell partit i per cert que vaig estar dolentíssim, i a la sortida vaig trobar-me amb aquells dos individus.

Tot hi haver-me vist jugar aquella tarda, no em reconegueren i sostinguérem la següent conversa.

—Quin partit més dolent ha fet l'Espanya aquesta tarda—vaig dir jo.

—I tant! Tots anaven de bòlit. Fins en Bota ha fet el pepa, avui!

L'altre em defensà amb braó.

En resum, que no vaig poder-me aguantar el riure i vaig confessar que jo era en Bota.

Dos minuts més tart, tots escorreguts es s'acomiadaven de mi i s'allunyaven apressadament.

LLUIS BOTA I VILLÀ

Del Born al Plata

ES representà a *Buenos Aires* una comèdia en català, i el teatre, com és natural, estava ple de catalans.

Al que escriu aquestes ratlles, com que la comèdia era seva, en caure el teló, al darrer acte, per cortesia o per patriotisme el varen obligar a parlar.

—Si jo, que no fa més que dos mesos—vaig dir—que sóc en aquesta terra, enyoro la meua llengua, que fareu vosaltres, oh catalans!, que fa tant temps que no la sentiu?

I un senyor de les butaques es va alçar dient:

—Jo en fa vint-i-tres.

—Jo trenta—va dir un altre.

I d'un a un es van alçar tots; i l'emoció no els deixava parlar i un corrent de tristor va voltar pertota la sala.

Si arriba a sortir un tren a la porta que hagués anat a Barcelona, no queda ningú al Teatre.

SANTIAGO ROSSINYOL

Coses de Castanys

EN Castanys és, per dins, un home trist, pessimista, desenganyat del món, com tots els humoristes. Si hom el girés de l'inrevés com una mitja, esdevindria una esquela mortuòria. Per ara, però, no hi ha por. A en Castanys no hi ha ningú capaç de girar-lo.

La seva vida està plena d'anècdotes saturades de gràcia i enginy. No és l'home que va pel món amb un paquetet d'acudits i els engega al primer ciutadà que passa pel carrer, perquè en Castanys, com hem dit, és una persona molt seriosa. És l'home que diu sempre el «mot de la fin», saborós, definitiu, contundent. Els seus judicis són sentències inapel·lables. No res el pinta—o el dibuixa, per dir-ho amb més propietat—com aquesta anècdota dels seus temps de funcionari:

Castanys estava cansat de treballar hores extraordinàries cobrant a fi de mes el sou ordinari. El cap de la secció on Castanys treballava com un negre, sempre tenia alguna cosa endarrerida per fer treballar en Castanys unes hores més del compte. Un dia, el nostre amic va sublevar-se. Allò de treballar tant per un sou esquifit, mentre el cap de la secció cobrava un gran sou i no feia res, el tenia indignat. I va negar-se a fer extraordinaris.

—Miri, senyor Castanys, que ens juguem el pa de la família...—va dir-li el seu superior, per tal de convèncer-lo.

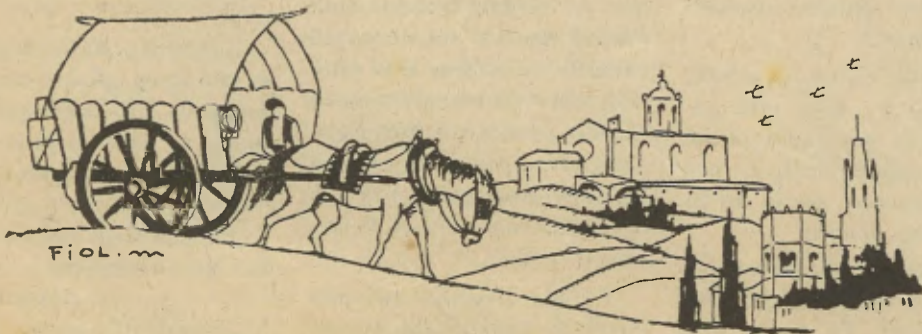
En Castanya va respondre:

—Això, vostè, perquè jo, només m'hi jugo els postres i com que sense postres també es pot viure, passi-ho bé.

I va agafar el barret i va marxar.

Des d'aquell dia, en Castanys no ha estat més funcionari.

L. AYMAMÍ I BAUDINA

Gent de casa

Valentí Castanys

Hem encapçalat la «foto» amb les paraules «Gent de casa» perquè Castanys, col·laborador nostre com a ninotaire, no ens ha regatejat mai el seu concurs quan l'hi hem demanat. Al contrari, ens ha ofert sempre desinteressadament el que altres han de pagar, perquè comprèn clarament l'esforç que representa fer surar un periòdic com el nostre.

Ara, uns amics de Barcelona li ofereixen un sopar d'homenatge. No sabem si les comarques també hi prendran part, però les comarques també tenim el dret de sopar amb en Castanys, perquè la seva obra és de tots.

Ell, encarnació d'en «Dova» juntament amb els seus ninots del *Xut!* és una cosa que ja no pertany ni a ell mateix. És una mica de tots.

Ell, amb *El bè negre* del qual és gran animador, ja no és una cosa local, podríem dir que és una cosa interregional o internacional i si voleu complicar-ho més, intercomarcal.

Per això, avui, els companys de LA RAMBLA DE GIRONA, tots com un sol home, ens treiem el capell—els que no en tenen ho fan veure—i diem a Castanys: Felicitats amic, cuida't bé no mengis gaire en aquest sopar que et podia rependre i vés amb compte en el sortir, no t'emocionis massa que moltes vegades un sopar de franc es converteix en una boca més per mantenir tota la vida.

LA REDACCIÓ EN PES

L'actualitat amorosa en l'E. N. de M.

L'Escola Normal de Mestres, amb això de la coeducació, és una cosa molt sèria.

Hi ha cada festeig que fa por. Fins els intel·lectuals se'n contaminen, i el pobre Vinyes d'Espolla està malalt de tant estudiar i de tant sospirar per aquella gentil donzelleta del preparatori, d'ulls candorosos i tímids, que mira sempre a terra com si estigués mirant les formigues.

També hem vist en «Pitu» Bordes flirtejant amb l'Ernestina de Palamós. «Pitu», camelos no, eh? O l'una o l'altra. Però dues palamosines a la vegada, es un absurdo, señores, que diria don Manuel.

Inútil dir que el incommensurable i iconoclasta Corredor P.—(què és un H. P.? preguntava un «payeyo» l'altre dia), no perd mai de vista la seva estimada Quima.

El castigador i fejo-cista Rigau també fa de les seves. Aquest ja les té castigades totes, encara que sovint se li escapen.

Devem també apuntar que la simpàtica bisbalenca Rovira només somriu de tant en tant, sense comprometre's massa,

per mor què el novio se n'enteri. Ben fet, noia, fidelitat abans que tot.

Què hi farem, és la joventut! Quan es trobin com nosaltres, que quan arribem a casa hi ha mitja dotzena de criatures que ens estiren l'americana i la dona que ens fita els seus ulls

(Segueix a la pàgina 7)

Amadeu Hurtado

El gran paladí de la vella guàrdia catalana, que amb el seu discurs de la setmana passada, produí fonda impressió a les Corts Espanyoles

Sant Feliu de Guixols

Ens diuen que...
prompte tindrà lloc l'enllaç de J. P. amb la deliciosa P. F. la Maria Pagés, Torrent, Vidal i Ció, voldrien ésser a l'estiu, per a poder gaudir de la visita dels gironins, puix tenen *gratos recuerdos, de aquellos tiempos pasados*.

el nostre equip de futbol quedà derrotat altre vegada per 4 gols a cap, al camp del Cassà.

els acompanyem en el sentiment.

cal que cerquin jugadors que valguin més la pena, car del contrari iran seguint «panes» i més «panes» i bateran el record dels 000000.

JAMALAJÍ

GANIVETS I NAVALLES

Josep Serra

PERFUMERIA NACIONAL

I ESTRANGERA

Plateria, 10 GIRONA

Banyoles

Nenes de 17 a 19 anys, aprofiteu l'ocasió, que com aquestes no en trobareu gaires.

S'ofereix un jovenet, ex-legionari de la guerra de Cuba, amb molt bon estat, quasi nou i garantit per deu anys. Pot examinar-se la mercaderia a la tocineria de la Plaça de la República.

Sabem que la gran quantitat de minyones de servei que va a comprar al «Colmadu» és degut a que darrera el taulell hi ha el rialler Peret que sempre té una parauleta oportuna i porta atabalades un reguitzell de nenes.

Compte a equivocar-te, Peret; a veure si un dia et demanen fideus i els dones el teu cor.

Vestits de marinera, motxilles, barrets, crits, xiscles, rialles, cants, corredisses...

Què passa?

Res! que la secció femenina de «Palestra» va a berenar a can Puig.

Proposem es nomeni «Mis Veranu 1932» a la nena C. Sanz.

Per què?

Doncs, senzillament; pel seu *garbo y salero* que en veure-la fa exclamar: ¡Olé, viva la Pepa!

Hi ha quatre joves, amb bigotet i pèl a la cara, que es posarien pantalons curts i mitjons, per tal d'anar a l'escola de Camós, on hi ha una mestressa que amb la seva carona riallera, és capaç de

Per la Rambla de les Comarques

Dels nostres redactors corresponsals

fer perdre la comptabilitat a la mateixa Aritmètica.

Conversa que sentirem al Foment de Cultura i Esports entre en Jai i un company seu:

—L'estimes Jai aquella mossa?

—Si l'estimo? Figura't que fins porto les lligacames del mateix color que ella.

Hi ha qui sospita que el Vampir del Llac és una colla de galifardeus especialitzats en fer escàndols pel carrer. No badeu; si algú en vol conèixer ha de venir a buscar-me dintre les blavoses profunditats del llac.

EL VAMPIR DEL LLAC

Palamós

El «carrilet» també té les seves coses agradables. No has copsat mai, amic llegidor, des d'una finestreta, l'encís del soroll d'un bes, escapant-se desvergonyat d'aquelles ombres aparellades en la carretera de Sant Joan, a la sortida del ball del «Centre»?

Se susurra que, per la Festa, el «Club de la Brillantina» organitzarà una conferència cultural. Hom assegura que el conferenciant serà l'impecable Castanyer, el qual vindrà a aclarir-nos allò de la batalla «marítimo-campal» que, per culpa d'uns quants *jabalies* que tots coneixem, no pogué aclarir, en el seu degut temps, a la difunta «Penya Palamós».

NEURASTENIC

FÀBRICA D'EMBUTITS

Joan Serra Sabadí

ADREÇA TELEGRÀFICA: JOAN SERRA
TELÈFON 255

Barcelona, 11—GIRONA

La Bisbal

La seràfica, innocentíssima i angelical «Federació de Joves Cristians», en aquestes dues últimes setmanes, ha organitzat dues conferències. Una a càrrec del publicista En J. Cirera i Sormaní; l'altre la desenrotllà Mossèn Lluís G. Pla. Si la conferència (?) del senyor Cirera fou dolenta, la de Mossèn Lluís G. Pla ha estat la més desastrosa que hem sentit. La concurrència en família. Bé; gràcies. I per donar més vistositat a un d'aquests actes, un gos aplaudí amb un lladruc formidable la peroració del

senyor Cirera, i un gat es passejà bona estona per la tribuna; més en voler assentar-se en una de les localitats del pati, un clergue li engegà un xut magnífic, un xut que ni l'Alcàntara en els seus bons temps hagués tirat tan superiorment. Brindem la idea a la Junta de La Bisbal F. C. de fer jugar a aquest senyor d'interior esquerra ara que tanta falla fa al cercle bisbalenc. Quants gols i gols marcaria...

Segons ens diuen, per la propera Festa Major, es celebraran a La Bisbal uns esplèndids Jocs Florals. Com a guanyador del premi en prosa, si escriu la novel·la d'un sol cop i no per entregues, no cal dir que serà el *Maestro Périto en el Arte de la Relojeria don José Mías i Coll*. Podria presentar una novel·la igual als «Horrors de la Guerra» publicada a *El Bisbalenc* i tindria la virtut de fer adormir la concurrència i la presidència.

A La Bisbal la dèria de lluir monumentals creus, com a acte de fe de cristianisme, obté entre les nostres dames d'Estropajosa, velles i joves, un gran èxit. El que ha de lamentar més el reverendíssim, il·lustríssim, simpatiquíssim i excel·lentíssim senyor Rector, és que moltes senyorettes porten les creus, perquè diuen que... és moda. Nosaltres voldríem que haguessin de portar penja-da a les espatlles una creu com la de Crist. Ja veuríem si continuaria aquest exhibicionisme ridícul i xabacà, digne de quatre ignorants.

L'ASTRÒNOM

Blanes

En Suris, està desesperat després del de Blanes, el de Lloret, ara a Tordera; vols dir, amic meu, que per a buscar una xavaleta no correras tot el territori? Si això et servis per algo, passa... però, perquè a no tardar també et donin la llauna, la veritat, jo ja m'hauria tallat la *coleta*. Ves qui ho havia de dir, tan ben plantat i tan guapo, oi?

En Barri, el jugador estrella de l'equip de casa, està enamorat. Ella, una modisteta bufona i simpàtica, no li fa mal paper. Esperem que ja ens ho fareu saber, oi nois?

Ja sabem la causa perquè en Coll (a) Blakaman, a Girona ha fracassat. El fracàs fou

Gran Hotel del Comerç

Propietari:

Marius Gelart

CONFORT MODERN
CALEFACCIÓ CENTRAL
GARAGE

TELÈFON 31

FIGUERES

degut a un cas com el de Sanson; que amb motiu d'anar a fer el servei va tallar-se els cabells, i sense cabells, va perdre la força, però va ésser la força de l'Escuder del Girona en passar-li pilotes,

TRONXO

(Retirat del número anterior, per excés d'original).

☉☉☉

El nostre corresponsal «Tronxo» ha plegat. No sabem les causes que han motivat la seva deserció, però sospitem que és degut a que volia cobrar 50 pessetes per corresponsalia i nosaltres l'hem pagat amb un ralet, preu únic i fix que tenim establert a tots els redactors.

Però els nostres amics blanencs, no es quedaran sense saber el que passa per casa seva i n'hem nomenat un de nou.

Ací va la seva primera crònica.

Avui, havent plegat el company número 1, perquè ja li ha acabat el torn, començaré jo, o sia el número 2.

Si no ho faig tan bé com l'altre company, dispenseu, però miraré de tenir-vos al corrent del que passi.

Som-hi doncs:

En Ventolrà, el popular Ventolrà, estava tot content de què a ell no li posaven. Avui, doncs, et toca el torn a tu i solament per a dir-te de que, la veritat, trobem molt estrany que un noi, de cabell ondulat—no sabem si es natural o no—faci tant el banau en els llocs públics que freqüenta. La veritat, per tenir un nom tan «internacional» s'ha de tenir una miqueta més d'entendiment.

Es una vergonya que pels carrers de Blanes i segons quins

dies de la setmana, un individu casat i quin nom em guardo, mogué certs aldaralls i tot a causa de l'«alegria» que porta, companyera inseparable del dissabte fins al dimarts. Nosaltres creiem que en lloc d'agafar aquestes «torrades» valdria més que es preocupessin d'atendre la seva família i no donar els espectacles que cada setmana dóna, que dóna molt poc efecte a les persones sensates de la població.

Comença a venir el bon temps; els *micos peras* de la població estaran contents; allò de pogueu fer la bescambrilla, el dominó etc. etc. al casino amb la Teresita, Lolita, Maria, diu molt de la vestimenta que porten i, la veritat, com que a Blanes aquests *pollos* no hi tenen res a fer, s'han d'entretenir fent l'os amb les que veuen vaguejar en aquesta vila. Estarem al tanto, no fos que aquest any fessin un joc nou.

La simpàtica M. R. està d'enhonorabona, l'hem vist aquesta setmana acompanyada d'un noi bufonet i que fan molt bona parella.

Serà durada això, o bé durarà com tots els altres? Ja en parlarem.

La Maria A. continua soleta sempre; és una llàstima, doncs mai hauríem cregut que éssent tan bufona i amb la bossa plena, no tingués cap pretendent que l'assetjés. Es veu nena formosa que això dels «calés» res, saps? El cas és tenir palica del contrari es veu que no hi ha res a fer.

Número 2

Llegiu cada quinze dies
La Rambla de Girona
Propagueu-la

Cassà de la Selva

Com cada any, ha vingut la Festa Major a portar-nos l'alegria de les seves cobles, dels seus balls i de les seves rialles.

Durant els tres dies de festa, els forasters han ocupat el seu lloc en l'avanguardia dels envelats i altres festeigs.

Els gironins i els ganxons no hi han mancat pas. Recordem la «Penya els 13» i «Penya Tranquils» que varen fer de les seves.

Les nenes, màxim ornament en tota festa, aflueixen en grans quantitats. No esmentem noms perquè no tindriem prou paper ni lletres a la màquina d'escriure.

En fi, la festa fou esplèndida i fins un altre any.

BARRETINA

(Segueix a la pàgina 8).

R a m b l e j a n t

La Carmeta Llach, anava cada mati a missa de set al Carme.

També hi va un jovincel que no té prou ulls per contemplar la «seva» gentil Carmeta, però vet aquí que fa uns dies molt pocs, que la Carmeta ja no va al Carme.

Què ha passat? Misteri.

El galan trist i capficat va perdent la fe... i ens sembla que aviat tampoc no anirà a missa.

RELOTGERIA

R I D A U R A

EXTENS ASSORTIT EN RELLOTGES DE TOTA MENA

TALLER ESPECIAL DE REPARACIONS Plateria, 10 GIRONA

Hem pogut observar que en Figuetta enrogeix quan es creua amb una deliciosa ninfa que viu en una travessia del carrer del Carme.

I no donem més detalls perquè no hi torni haver mullder.

Ara que parlem d'en Figuetta; és tot un Tenorio tantmateix! Ara resulta que ens diuen que pel carrer de la Força i en altres llocs que no quiero recordar ha fet desgràcies entre els cors.

Quan passin els «nanos» de l'Hospici, ens hi fixarem.

Endevinalla:

Un—Peret Mo...—està follament enamorat de Conxita S., però ella, no està per ell.

Com cal resoldre aquest problema?

Solució: Restant dos per un i cada u a la seva feina.

L'actualitat amorosa en l'E. N. de M.

(Ve de la pàgina 5)

terribles i esperitadors, ja se'ls haurà passat tot això.

L'altre dia mateix, veïerem algunes alumnes que anaven dues o tres juntes en bicicleta. Visca la Pepa, noies! Fins al conegut Professor de Pedagogia, senyor Barceló que és calb, els cabells se li aixecaren de punta.

PEDAGOGUS NECIUS

A la plaça de la República, hi ha un noi ros, una espècie de mata de safrà, conductor d'un vehicle, que va esmaperdut per una lletereta molt simpàtica que li fa l'aleta, encara que ell no vol que sigui dit.

Apa bojot que ja ho sabem que t'hi has declarat, encara que no t'agrada la llet.

Si tot va bé, Romañac, ja pots començar a buscar-te un altre xofr, i si pot ésser, no tan castigador, doncs t'exposes a haver de canviar sovint.

Hem rebut aquest vers (?) destinat a Maria Bellsolà. L'hi traspassem i declinem tota responsabilitat per si no el pot pair i li fa mal.

Tens un mirar encisat riulla de sol d'abril, ets un somriure encantat, que mon cor recorda viu. Com una rosa primera ton bell has sembrat, tan hivern com primavera, floreix la felicitat.

PERE G.

CASA Oriol Carbó

Quatre Cantons GIRONA

CAMISERIA SOMBRERERIA CONFECCIONS

Nova secció de sastreria a mida, a càrrec del sastre senyor CIURANA

La gentil nena—no sabem el nom—que els diumenges a la nit, a l'Ateneo, té el poder de fer baixar de l'escenari un músic per dansar el «fox», diumenge passat va acabar un ballable, abans que l'orquestrina. No cal dir que el rostre—deliciós!—li quedà més vermell que el trajo.

Tingui compte una altra vegada, nena, i així la nostra riulla no la molestarà.

Pluja, pluja, sempre pluja. Temps propens al mot cru.

Temps boirós com l'ambient, ple de fatxenderia, d'una Alianza. Temps plujós, temps fet a posta perquè un niño pugui rumbejar una «popular» trinxera.

Temps de pluja... Bon temps, oi. Crosa?

Aquell treballador de Los mil colors ja ho sabeu que ha estat vuit dies al llit? El que no sabieu quina era la causa. Doncs veliaqui. Diumenge passat el xicot, tot cofoi, cap al Congost falta gent pensant-se trobar-hi la seva gentil Purita però la ingrata no hi era i vet aquí la causa de la seva malaltia. Des de quan Jordà, des de quan?

Si vols el telèfon avançar lloga un taxi d'en Gaspar

En Diví i en Puntonet, es van divertir molt a la Festa de Cassà.

A l'envelat no donaven l'abast a correspondre a les balladores que els demanaven balls.

Tot hauria anat com una seda, si haguessin sabut ballar. Quin jovent!

La Quimeta (poetesa al por mayor) autora de «Amor deshojado» «Mirame pero no llores» «Por qué no me quieres...? n'ha dedicat un a tots els seus amics, que, pobrets, queden amb el cor fet a miques en llegir-la.

Si aquesta fecunditat no s'estronca, quan es casi no sabem pas on anirem a parar.

Ara que parlem de la Quimeta, l'altre dia, a la Rambla, preguntà a Collicó quina hora era. —Les nou, digué ell. No pot ésser, replicà amatent la Quimeta; fa dos minuts que han tocat dos quarts.

Es que a la cuenta, sabeu? allà sobrava algú i la Norat se n'hauria alegrat. No?

—Ja ha fet la primera comunió la seva nena, Sra. Mònica?

—Ja ho crec, diumenge passat i l'hem feta retratar a la Fotografia Lux, que ha quedat molt bé.

—Això ja no cal dir-ho, dona.

S'enfadarà? Sí, no, si... NO! I la flor no menteix mai, gentil Margarida de ca la Mundeta.

Hispano-Olivetti

Màquina d'escriure nacional

Sucursal a GIRONA: Plaça de la República - Telefon 320 Demaneu detalls del nou model

És insuperable!

Buirac de Ruta

La nena de les trenes llargues

La riulla dringant alegrament, és desprèn del niu, i ve a posar-se a les meves orelles.

És l'avís primaveral de la seva presència, i, exuberant, la figura d'una dona passa davant meu entremig d'un remolí de vent que l'envolta resseguint-li el cos voluptuosament.

Dintre la boca tinc un petó que em mossega la llengua per obligar-me-la a obrir, per marxar devers ella.

On et posaries bes, si et fessis escàpol?

Cercaràs la tebior de la boca, poncellina, virginal, flonja i aperitiva que rumbeja temptadora? Faràs camí devers la galta—rosa cremant—que bellutadament es mostra massiva? Serà la sina—foll desig—que t'atraurà i travessaràs les vestes per a niuar al seu escalf?

Oh bes impur! Resta dintre la meua boca! No parlaré perquè no fugis; i si la verge s'enutja pel meu silenci, els meus ulls li parlaran el que no sabia dir-li la boca.

I si ella contesta de la mateixa faisó, el meu cor viurà en trobar-se fernet per dues trenes.

I tu, bes impur que gosaries profanar aquell cos de vori, restaràs pres, fins que tornat pur per obra i gràcia de l'Amor, jo et posi curiosament dintre el calze de de la rosa de la seva boca...

VICTOR

Barcelona, maig 1932

Casa REXACH

Senyora: Vegi les nostres col·leccions en Llaneria

Rambla Llibertat, 26

GIRONA

Garatge VILA

DE J. VILA

Servei d'Autòmibus per a

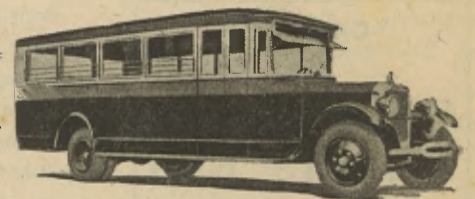
fires i mercats • Camions de transports • Cotxes propis per a orquestres i casaments

SERVEI DE TAXIS AMB COTXES DE SET PLACES

Martí Plana

Devesa, 6 Telèfon 388

GIRONA

La Rambla

Fiol-m

RECORDEU-HO SEMPRE !!

Si voleu medicines preparades exclusivament amb productes d'origen, els millors del món.

Farmàcia Ribas

CENTRE D'EPICÍFICS

Plaça de les Castanyes

Telèfon 144

Recordant...

En aquests moments en què l'Estatut és girat i regirat, retallat i negat per alguns partits polítics que presumen de liberals i demòcrates, ens plau de recordar, amb aquesta fotografia, el moment en què l'il·lustre President de Catalunya lliurava a l'actual President de la República Espanyola, el nostre Estatut, amb aquestes significatives paraules:

...aquí tenéis el resultado de la voluntad del pueblo de Cataluña. Os lo presentamos con todo el amor de hermanos: sólo esperamos que lo recibáis con afecto...

i que foren contestades amb aquestes altres:

...Siempre salió a nuestro paso el recelo; pero yo os digo que el Estatuto saldrá de las Cortes Españolas como una expresión de la libertad de Cataluña, dentro de la unidad de España, que jamás se ha sentido tan fuerte como ahora...

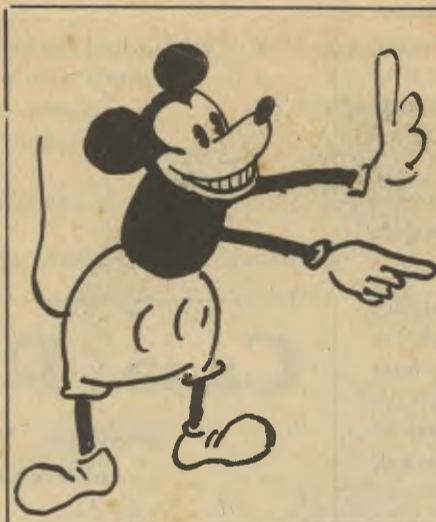
Que així sigui.

Pas, obriu pas, que passa una dona!

Pel bell mig de la nostra Rambla avui heu de passar-hi vós — Ernesta Bourget — enjogassada palamosina que als ulls porteu la claror de la bonica vila. Heu de passar-hi entre la doble barrera d'admiració i cortesia del nostre jovent.

Ja feia bastant temps que estàvem intrigats i no n'hi havia per menys. Cada dia veïem passar l'apoderat d'una important fàbrica de lleixiu, en F. N. que anava a fer «una promenade» a la Devesa. Es que tot de sobte li han entrat aficions a la natura?

Res, que porti el vostre nom, no pot ésser oblidat !!

Els Tallers Gràfics V. Cabruja

Ronda Ferran Puig, 7 GIRONA

imprimeixen curosament tots els treballs

podríem menjar confits. Som tan llaminers!.

Aquella gentil nena de «la piga postissa», per mes detalls que es diu Guillermina, està molt enfadada perquè el seu novio diumenge va fer el salt anant a ballar a l'Ateneu.

Haurem de dir a en Pera que ens expliqui com ha anat això, perquè ens ha estranyat molt de veure'l allà, puix ja estàvem ben convençuts que la cosa ja era casament fet.

Guillermina et desitgem més bona sort, i de passada t'acompanyem en el sentiment.

Aquesta afició de les dones a portar creus, comença a agafar

increment entre els homes, o sinò fixeu-vos en un capità que es passa tot el vespre amb la cruz al costat.

SUBSCRIPCIONS a periòdics llibres i revistes

Marques de goma :: Plaques esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ
CARME, 2 Girona

Se'ns prega la inserció:

«En—Peret G.—prega a la gentil—Maria—de la Plaça Pau Casals, que no sigui tan dolenta amb ell, perquè està disposat a seguir-la fins la fi del món i un ratet més.»

saria mai de ballar amb ella. Vaja, jo tampoc.

La formosa Victòria Alemany, diumenge passat estava molt contenta de tenir prop seu el seu «castigador castigat». Ell, que és un xic vergonyós, va dir que mai no havia vist una nena tan bufona com ella.

Et direm nena, que el teu galan està foll per tu, que vindrà a ballar cada festa i segurament aviat parlarà amb el teu papá,

Res! Fet i fet, casament segur.

Veritat Iglésies?

Ens asseguren que en data no molt llunyana, en Bota de Girona vindrà a donar una conferència a la Peña Misterium i que exigeix que per dita conferència hi hagi dos Guàrdies Civils al costat d'ell.

Ja patirem!

Jazz-Som-Aqui

CASA DE MENJARS I BEGUDES A Can Rigau

BERENARS :: CAFÉS LICORS DE TOTA MENA

Cort-Reial, 4 GIRONA

Per la Rambla de les comarques

(Ve de la pàgina 7)

Anglès

Una de les nenes més boniques del nostre poble, és, sens dubte, la simpàtica moreneta Maria Culubret. Qui no coneix aquesta xamosa nena, plena d'encis i d'encant?

Per veure-la contenta, diumenge a la tarda al Pasteral i a la nit a Anglès. Donava gust veure-la voltejar ballant amb aquells xicots de Salt. Algun d'ells, va dir que no se'n can-

CALÇATS DE QUALITAT A MIDA NARCÍS BES REPARACIONS PERFECTES Mercaders 1 - GIRONA

No vàrem descansar fins que ho descobrim. Es que anava a veure la seva estimada, una gentil retratista.

Ara, un consell amic F. «Al tanto amb el sogre, que no t'aixafi amb la moto, o sinó no

Tallers Gràfics V. CABRUJA Ronda Ferran, Puig, 7, Girona